

for en Skole, vil faae det for denne Post bestemte Tillæg. Det er altsaa kun Chefen for Officeerfolen, som herved vilde være udeluftet. De øvrige Forslag af Udvalget kan jeg tiltræde. Jeg har troet at burde gaae ind paa den Tanke, at en Officeer, som ikke har anden Tjeneste at forrette end den at være Lærer ved denne Skole, kan der med Billighed tillægges noget mindre Honorar end de andre Lærere. Denne Tanke, som ved første Behandling fremtraadte paa en noget anden Maade end den, hvorpaa den nu er bleven realiseret, kan jeg i det Væsentlige tiltræde. Jeg skal dog bemærke, at ved første Behandling var der Tale om en Forskjel mellem militære og civile Lærere. En saadan Distinction kunde jeg ikke gaae ind paa, og jeg skal i Forbindelse dermed gjøre opmærksom paa, at det jo er meget vanskeligt nu at sige, hvem der er Civil, og hvem der er Militair. Jeg troer, at enhver Børnepligtig, som ikke har aftjent sin Børnepligt, maa betragtes som Militair, hvorimod en afflediget Militair er Civil. Jeg troer altsaa, at denne Adskillelse mellem Militaire og Civile hviler nu paa et andet Grundlag end tidligere. Jeg er imidlertid, som bemærket, gaaet ind paa, at Honorarerne nedsettes for de Officerers Vedkommende, der ere fast ansatte ved Skolen som Lærere, hvorimod Honoraret kunde forhøies for de andre Læreres Vedkommende, og ligeledes, at der stilles en Sum til Krigsbestyrelsens Raadighed for dermed at sikke sig Distand af enkelte Videnskabsmænd, som ville knytte sig nærmere til Skolen og stænke den en betydelig Deel af deres Tid ud over hvad selve Underviisningen kræver. — Det ærede Medlem for Beile Amts 2den Valgkreds (Berg) er kommen tilbage til Forhandlingerne ved 1ste Behandling af denne Sag, nemlig til Varigheden af Underviisningen i ældste Afdeling, og har fremsat et Ændringsforslag, som jeg ikke kan tiltræde. Jeg kan gjerne være enig med det ærede Medlem i, at Underviisningen i ældste Klasse ikke bør ordnes som en reen Skoleunderviisning, og at den egentlige Videnskabelighed vil fremmes mere ved en Underviisning, der faaer en noget friere Charakter, end der er antydet ved det allerhøist approberede Program. Det er ogsaa min Hen-

sigt at tage dette under nærmere Overveielse og at foreslaae Hans Majestet nogle Forandringer i Underviisningen; men naar man vil fremme Videnskabeligheden i den ældste Klasse, steer det ikke ved at berøve Skolen Midlerne til at staffe denne Klasse et saadant Lærpersonale og en saadan Underviisning, som virkelig befinder sig paa et videnskabeligt Standpunkt. Det har ikke været Hærlovens Mening, at man ikke skulde kunne gaae ud over det første Aar, tvertimod reserveres der Krigsbestyrelsen Ret til at udstrække Underviisningen ud over det første Aar og ind i det paafølgende. Jeg ophyste ved første Behandling af denne Sag, at meget af den Tid, som tilhyneladende bringer Underviisningen op til 2 Aar, gaaer til praktiske Øvelser og Ferialer. Det er slet ikke nogen uafbrudt Underviisning af 2 Aar, og jeg troer ikke, at man udtrykker sig correct, naar man siger, at der foreligger en Underviisning paa 2 Aar. Jeg skal bemærke, at naar man vil holde sig i den Grad til Ordene og offere Aanden, faaer man sandelig ikke noget videnskabeligt Institut ud deraf. Det kan godt være, at man i visse Retninger væsentligt kan forandre Underviisningsplanen i ældste Afdeling, men hvad man ikke kan og ikke bør gjøre, er, fordi der er brugt det Udtryk „2 Aar“ i Hærloven, at klemme Underviisningen indenfor dette bestemte Aar, thi derved vil man komme til at offere meget væsentlige Hensyn. Det kan være rigtigt at fordele Underviisningen i de 2 Aar paa en noget anden Maade, men dog saaledes, at den virkelig samlede Underviisning, den hele theoretiske Underviisning, ikke bliver bundet saaledes, at den skal bringes indenfor Grændserne af et Calendarjaar. Dette er ikke muligt, og det er heller ikke Meningen med Hærloven. Jeg kan derfor ikke paa nogen Maade tiltræde det ærede Medlems Forslag. Jeg beklager, at han ikke kunde være tilstede her ved første Behandling; det kunde maaskee da være lykkeligvis os noget bedre at overbevise ham om, at det Standpunkt, hvorpaa Regjeringen staaer i dette Tilfælde, er væsentligt correct.

Ordføreren: Skjøndt jeg ikke vil opholde mig ved Spørgsmaalet om Bestillings-tillægget til Chefen for Officeerfolen, skal jeg dog